

[Dorte Bennedsen]

stitsministeren og sagde: »Du har fået en bemyndigelse af Folketinget, og den ønsker vi, der udgør et stort flertal i Tinget, at du skal udmønte således, at den gruppe statsløse palæstinensere, som er kommet i en meget vanskelig situation på grund af den lange ventetid, får opholdstilladelse af humanitære grunde.« Desværre måtte folketingsflertallet, som altså var alle partier bortset fra Fremskridtspartiet og regeringspartierne, konstatere, at den nuværende mindretalsregering ikke ønsker at følge god parlamentarisk skik. Sandheden i ære kan jeg ikke påstå, at det kom bag på os, men vi må dybt beklage, at det forholder sig sådan.

Vi havde langt foretrukket, at ministeren havde løst dette problem via sin bemyndigelse, men når han vælger at sidde flertallet overhørig, er vi enige med forslagsstillerne i, at problemet må løses ved lovgivning, og vi er også enige i, at de statsløse palæstinensere, som har opholdt sig i landet i mere end 12 måneder ved lovens ikrafttræden, skal omfattes.

Men som den sidste tids debat har vist, og som ministeren også var inde på i sit indlæg, kan der meget vel være andre, som i vidt omfang er ligestillede med palæstinenserne, og som derfor måske også bør omfattes af forslaget, og det vil vi gerne se nærmere på under udvalgsbehandlingen. Jeg vil i denne forbindelse gerne understrege, at der ikke er tale om at give flygtningestatus, men om at give opholdstilladelse efter reglerne i § 9, stk. 2, nr. 2.

En anden meget væsentlig del af dette forslag er, som det fremgår af bemærkningerne, ønsket om at få nedbragt sagsbehandlingstiderne. Det er først og fremmest menneskeligt, men også samfundsmæssigt dyrt, at asylansøgere skal vente i 1½–2 år på at få en afgørelse, og Folketingets flertal har da også ved adskillige lejligheder, senest ved udlændingedebatten i efteråret, peget på, at tiderne må nedbringes.

I et svar til Retsudvalget har justitsministeren peget på, at sager, hvor første instans, altså direktoratet, giver afslag, tager meget længere tid end tilladelsessagerne. Ser man på de afgørelser, der er truffet i den sidste halvdel af 1991, viser det sig, at i de sager, hvor direktoratet har givet opholdstilladelse, har 13 pct. af dem taget mere end 15 måneder, og ser man på det samlede antal afgørelser, altså både de negative og de positive, har behandlingstiden i første og anden instans, altså direktorat og

nævn, for 36 pct.s vedkommende været mere end 15 måneder og for 10 pct. mere end 20 måneder. Der skal ikke megen fantasi til at forestille sig, hvad det koster på det menneskelige plan at skulle sidde stort set uvirksom hen i et asylcenter i så lang tid uden at vide, om man er købt eller solgt.

Derfor bør ministeren snarest og i hvert fald i denne samling komme med en redegørelse for, hvorledes sagsbehandlingstiderne kan tilrettelægges, således at ansøgning om asyl eller ophold som altovervejende hovedregel er færdigbehandlet inden for 12 måneder efter ansøgerens ankomst til landet, og Socialdemokratiet vil ikke på forhånd udelukke, at der i denne forbindelse kan blive tale om lovændringer, men den helt afgørende og overvejende indsats skal gøres på det administrative plan.

Hertil vil nogle givetvis indvende, at det vil koste ekstra mandskab og ressourcer, men svaret på det er, at det vil være en overordentlig fornuftig investering, som meget hurtigt vil spare sig hjem ved, at folk ikke skal opholde sig i centrene i både 15 og 20 måneder.

Det er fra forskellig side blevet hævdet, at det foreliggende forslag er ensbetydende med en kortslutning eller en desavouering af Flygtningenævnets afgørelser, men jeg vil godt fra denne talerstol afvise en sådan påstand. I Socialdemokratiet har vi taget nævnets afgørelser om, at de pågældende ikke kan anerkendes som flygtninge, til efterretning. Forslaget sigter da heller ikke på at give disse mennesker asyl, men derimod på at give opholdstilladelse på linje med den, som gives efter § 9, stk. 2, nr. 2, altså ud fra en humanitær betragtning, og vores baggrund for at støtte forslaget er, at ministeren ikke har magtet at sørge for en effektiv administration, der kan træffe afgørelser inden for menneskeligt anstændige tidsrammer.

Vi ser i disse år, at der kommer mennesker til vore grænser på grund af politisk uro, på grund af fattigdom eller af andre, men i og for sig menneskelige årsager, mennesker, som altså ikke kan få ophold her i landet i henhold til den udlændingelov, der i modsætning til, hvad ministeren siger, faktisk er ganske restriktiv.

Det er i alles, også de fremmedes, interesse, at sådanne ansøgninger behandles grundigt, men hurtigt. I de tilfælde, hvor loven ikke giver mulighed for opholdstilladelse eller asyl, må ministeren, selv om han ikke kan lide det, på-